

**ՀՌՈՒՄԵԱԿԱՆ ԿԱԹՈԼԻԿ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՊԵՏ
ՆՈՐԻՆ ՍՐԲՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ-ՊՈՂՈՍ Բ-Ի
ՆԱՄԱԿԸ**

**ՆՈՐԻՆ ՍՐԲՈՒԹՅՈՒՆ ՎԱԶԳԵՆ Ա
ԾԱՅՐԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐք ԵՎ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ**

Ս. Էշմիածին

Ըստրիակալ եմ 18 հունվար 1985 թվակիր Զեր նամակի համար, որով հայտնում էիք ինձ, որ ձեր հոգևոր դասի և համայն հավատացյալների հետ պատրաստվում եք առաջիկա ապրիլ 24-ին ոգեկշեմու հիշատակը հայ ժողովրդի բազում կավակների ողբերգական մահվան, որը տեղի ունեցավ յոթանասուն տարիներ առաջ:

Ինչպե՞ս ջիշել այս առթիվ այն օգնությունը, որ այդ ցավակի աղետի ժամանակ ցուցաբերեց իմ նախորդներից Բենեդիկտոս ԺՊ Պապը, կամ ինչպե՞ս ջիշել ապնիվ ժեսու Պիոս ԺԱ Պապի, որը ապաստան տվեց հայ որբերին Կաստելգանդոլֆոյի քահանայապետական իր ամառանոցուն:

Կարող եմ հավաստիացնել Զերդ Սրբությանը, որ ես միանալու եմ այն աղոթքին, որը բարձրանալու է դեպի Տերը անմեղ կոհերի հոգիների խաղաղության համար, նաև այն բանի համար, որ նման ողբերգություններ այլև երբեք չկրկնվեն: Ես չեմ մոռանալու նաև հրավիրել Կաթողիկ Եկեղեցու հավատացյալներին՝ միանալու իմ բարեխոսությանը և այդպիսով արտահայտելու մեր հասարակաց հավատը, սերը և հոգը:

Ժողովուրդների պատմությունը, հաճախ իր ջատ ցավագին ու դժբախտ իրադարձություններով հանդերձ, պետք է արթուն պահի մեր հիշողությունը և այդպիսով մեզ հրավիրի խորհրդածության և աղոթքի: Որպես քրիստոնյա-

ներ, մենք ստացել ենք հավատի շնորհը. հավատում ենք, որ Քրիստոսի իշխանությունը տարածվում է մարդկության ամբողջ պատմության վրա և տևապես իր լրումին է զնում մահկան և հարության խորհրդով, որը հենց իր՝ Քրիստոսի խորհուրդն է: Մեծապես զգացված այն պերճախոս վկայությամբ, որ ձեր Եկեղեցին բերել է և այսօր էլ բերում է Սուրբ Ավետարանին և հաստատելով հայկական համայնքների ներկա կենսունակությունն ու հոգևոր վերապարթոնքը՝ գոհություն եմ տալիս Աստծոն և օրինում հիշատակը բոլոր նրանց, ովքեր, կրած լինելով Տիրոջ Խաչը, թույլ են տալիս <այ Եկեղեցու հավատացյալներին այսօր լինել Նրա <արության վկաները:

Քրիստոս հորդորում է մեզ լինել խաղաղարարներ. իսկ անցյալի ցավառիթ հիշողությունները մեզ մղում են կրկնապատկելու մեր եռանդը, որպեսզի մարդկությունը օգտվի այդ խաղաղությունից, որը ճշմարտության և արդարության պլուտում է:

Արտահայտելով իմ լավագույն մաղթանքները Ձեր անձի նկատմամբ և ձեր Եկեղեցին և համայն հայ ժողովուրդը վստահելով աստվածային շնորհին՝ վերստին բերում եմ Ձեզ, շատ սիրելի Եղբայր ի Քրիստոս, իմ հարգալից սիրո զգացմունքների հավաստիքը:

ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ-ՊՈՂՈՍ Բ

Վատիկան,
16 մարտ 1985 թ.

